

Κερκύρας Νεκτάριος: «Σήμερα, η Εκκλησία προπηλακίζεται»

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Τη Δευτέρα, 26 Οκτωβρίου 2026, ημέρα κατά την οποία η Αγία Εκκλησία μας εορτάζει τη μνήμη του Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Δημητρίου του Μυροβλύτου, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων, κ. Νεκτάριος, λειτούργησε και ομίλησε στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίων Δημητρίου του Μυροβλύτου και Νέστορος, στις κατασκηνώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως, στην περιοχή της Κασσιώπης στη Βόρεια

Κέρκυρα.

Με το Σεβασμιώτατο συλλειτουργήσαν, μεταξύ άλλων, ο εκπαιδευτικός και Ιεροκήρυκας της Ιεράς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης Δοσίθεος Παπαμήτρος και ο Αρχιερατικός Επίτροπος Βορειοανατολικής Κέρκυρας, Πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Σαλβανός.

Αξίζει να σημειωθεί ότι μόλις την προηγούμενη ημέρα είχαν τελεστεί, κατά την προσήκουσα εκκλησιαστική τάξη και κάθε λαμπρότητα, τα εγκαίνια του Ιερού Ναού. Πρόκειται για ένα έργο που ανεγέρθηκε εκ θεμελίων, χάρη στην αδιάκοπη μέριμνα και τους κόπους του Σεβασμιωτάτου, προκειμένου να εξυπηρετήσει τις λατρευτικές και ποιμαντικές ανάγκες τόσο των κατασκηνώσεων της Ιεράς Μητροπόλεως, όσο και της ευρύτερη περιοχής, αλλά και , οι οποίες φιλοξενούν κάθε καλοκαίρι περισσότερα από 600 παιδιά από ολόκληρη την Κέρκυρα.

Κατά την ομιλία του, ο Σεβασμιώτατος έλαβε αφορμή από την προσωπικότητα και το μαρτύριο του Αγίου Δημητρίου, καθώς και από την αποστολική περικοπή της ημέρας, προκειμένου να αναφερθεί στην ακλόνητη πίστη, την πνευματική ανδρεία

και την αφοσίωση του Χριστιανού στο θέλημα του Θεού, σημειώνοντας, επίσης, τα κοινά σημεία που εμφανίζουν οι πρώτοι χριστιανικοί αιώνες και η σύγχρονη εποχή, αναφορικά με τις προκλήσεις που αντιμετωπίζει η Εκκλησία.

Αναφερόμενος στον Άγιο Δημήτριο, τόνισε ότι παρά τα υψηλά στρατιωτικά αξιώματα που κατείχε στη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία, δεν υπολόγισε ούτε τις τιμές, ούτε τις απειλές των αρχόντων, αλλά παρέμεινε σταθερός στην πίστη του στο Χριστό. Πλουτισμένος από τη χάρη του Αγίου Πνεύματος, προσείλκυε πλήθος νέων ανθρώπων, τους οποίους δίδασκε και καθοδηγούσε πνευματικά, σε μια εποχή σκληρών διωγμών εναντίον των Χριστιανών. Η ακλόνητη ομολογία του τον οδήγησε τελικά στο μαρτύριο, ενώ η χάρη του Θεού φανερώθηκε και με τη θαυμαστή μυροβλυσία του.

Στη συνέχεια, ο Σεβασμιώτατος στάθηκε στους λόγους του Αποστόλου Παύλου προς το μαθητή του Τιμόθεο, «Καὶ ἃ ἤκουσας παρ' ἐμοῦ ... ταῦτα παράθου πιστοῖς ἀνθρώποις» και «Οὐδεὶς στρατευόμενος ἐμπλέκεται ταῖς τοῦ βίου πραγματείαις, ἵνα τῷ στρατολογήσαντι ἀρέσῃ» (Β΄ Τιμ. 2, 2-4). Επεσήμανε ότι ο Χριστιανός και ιδιαίτερα ο κληρικός, καλείται να υπηρετεί όχι το προσωπικό του θέλημα, αλλά το θέλημα του Θεού, ακόμη και όταν αυτό απαιτεί θυσίες και μαρτύριο. Όπως οι Απόστολοι, έτσι και ο Άγιος Δημήτριος υπήρξε στρατευμένος στο Χριστό, χωρίς συμβιβασμούς και υποχωρήσεις.

Παραλληλίζοντας την εποχή του Αγίου Δημητρίου με τη σημερινή πραγματικότητα, ο Σεβασμιώτατος επεσήμανε ότι η Εκκλησία εξακολουθεί να δοκιμάζεται, καθώς οι Χριστιανοί σε διάφορα μέρη του κόσμου υφίστανται διωγμούς εξαιτίας της πίστεώς τους. «Και σήμερα, αγαπητοί μου αδελφοί, η Εκκλησία μας προπηλακίζεται», ανέφερε χαρακτηριστικά, υπογραμμίζοντας ότι η πορεία της Εκκλησίας δε συνδέθηκε με κοσμικές δόξες και εξουσίες, αλλά με την ταπείνωση, τη θυσία και το μαρτύριο. Όπως χαρακτηριστικά σημείωσε, «Η Εκκλησία του Χριστού μας γεννήθηκε στο ταπεινό σπήλαιο της Βηθλεέμ, μεγαλούργησε μέσα στις κατακόμβες και στα μαρτύρια και ταπεινώθηκε μέσα στα αυτοκρατορικά παλάτια».

Στο πλαίσιο αυτό, εξέφρασε την έντονη ανησυχία του για την υποχώρηση της χριστιανικής ταυτότητας στην Ευρώπη, αναφερόμενος και σε στατιστικά στοιχεία σχετικά με τη μείωση των γεννήσεων στους χριστιανικούς πληθυσμούς της Αγγλίας, σε σύγκριση με τους μουσουλμανικούς. Συνέχισε αναφερόμενος στην παγκοσμιοποίηση και σε όσα έχουν οδηγήσει στην αποδυνάμωση της εθνικής συνείδησης, της ιστορικής μνήμης, της παιδείας, της οικογένειας και της πίστεως.

Υπογράμμισε ότι επιχειρείται να μετατραπούν οι λαοί σε μια ομοιογενή μάζα, αποκομμένη από την πατρίδα, την ιστορία και τις παραδόσεις της, ενώ έκανε λόγο για την επιδίωξη επιβολής μιας «παγκόσμιας θρησκείας», στην οποία δεν θα έχει σημασία η προσωπική αποκάλυψη του Θεού στον άνθρωπο. Όπως τόνισε, μέσα από αυτές τις επιδιώξεις επιχειρείται να εξαφανιστεί η πίστη στον προσωπικό Θεό, στο Λυτρωτή μας, τον Ιησού Χριστό, αλλά και να αλλοιωθεί η ίδια η μοναδικότητα του ανθρώπινου προσώπου.

Κλείνοντας, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε με ιδιαίτερη αγάπη στα παιδιά των κατασκηνώσεων, υπογραμμίζοντας ότι οι Άγιοι Δημήτριος και Νέστωρ, δύο νέοι άνθρωποι που αγωνίστηκαν και ομολόγησαν το Χριστό, αποτελούν φωτεινά πρότυπα για τη νεότητα. Τέλος, τόνισε την ανάγκη να καλλιεργείται στα παιδιά το πνεύμα της «πνευματικής αντίστασης», ώστε να παραμένουν σταθερά στην πίστη τους, να αντλούν δύναμη από το Χριστό με σκοπό να έλθει η «ανάκαμψη».

